

Козаки

Автор: Денисов
Михаил

Хто такі козаки

- **Козакі** — члени самоврядних чоловічих військових громад, що з 15 столття існували на теренах українського «Дикого поля», в районі середніх течій Дніпра та Дону, на межі християнського і мусульманського світі в. Основним заняттям козаків була військова справа: охорона і патрулювання торгових шляхів, морські рейди на чайках проти турецького флоту в Криму та Чорному морі, захист українських земель від татарських «полювань на рабів», участь у військових кампаніях сусідніх володарів та захист кордонів сусідніх держав.

- У 17 столітті козаки були організовані у дві воєнні державні формації — Військо Запорізьке та Донське військо, які на початку 18 століття були інкорпоровані до складу російської монархії. Остання поступово ліквідувала козацькі автономії шляхом залучення козацької верхівки до дворянського стану, нищенням козацьких самостійницьких осередків, зросійщенням козацтва. На середину 19 століття в Росії існувало 11 козацьких військ, що були розташовані у прикордонних зонах Кавказу та Сибіру. Після створення СРСР комуністична влада фізично винищила козацький стан у ході розкозачення, репресій і Голодомору. Частина козаків воювала проти радянської влади на боці Німеччини під час Другої світової війни.

- З 1990–1991 років, особливо після розвалу СРСР, ряд громадських організацій України, Білорусі, Росії та Казахстану намагаються відроджувати козацькі традиції. 1990-ті для козацтва в Росії характеризувалися створенням самопроголошених козацьких «республік», увесь період після розпаду СРСР — використанням керівництвом РФ козаків у опосередкованих війнах, що в 2010-х призвело, зокрема, до розриву співпраці козацьких організацій України з «Всевеликим військом Донським»
Козіцина:

Українське КОЗАЦТВО

Військо запорізьке

- Запорозьке козацьке військо сформувалося в середині 16 століття в середній течії Дніпра, на незайманій території Запорожжя, розташованій на кордонах Речі Посполитої, Кримського ханства і Московського царства. Основу війська складала руські шляхтичі та міщани. Центром запорожців була дніпровська фортеця — Січ, прообразом якої було укріплення, споруджене волинським князем Дмитром-Байдою Вишневецьким на острові Мала Хортиця 1553 року.

- 1572 року невелика частина запорожців була взята на службу і вписана до державного реєстру польським королем Сигізмундом II Августом. Це дало початок реєстровим козакам. Вони квартирувалися в українських порубіжних містах і називалися «Військом Запорозьким Городовим». Кількість реєстрових запорожців у 1617–1637 роках становила близько 6 тисяч. Центр війська розташовувався в Трахтемирові. На противагу привілейованим реєстровцям, більшість козаків належала до нереєстрового козацтва. Вони проживали на українському порубіжжі, Запорозжжі, так званому Низу, і називалися «Військом Запорозьким Низовим». Їхнім центром була Січ. Обидві гілки запорозького козацтва мали власне самоврядування з елементами військової демократії, за зразком шляхетського самоврядування.

